

Nyárutói, őszei gondolatok Kálvintól:

„A madarak énekelnek Istennek, az állatok segítségül hívják Őt, az anyagi elemek rezegve reszketnek Előtte, a hegyek zúgnak színe előtt, a folyók és a vízforrások szégyenlős tekintetet vetnek Őreá. A füvek és a virágok rámosolyognak Alkotójukra, s ezt oly közvetlenül teszik, mint Akit nem kell a messzeségben megkeresni, hiszen Ő mindegyikhez közel van. Hiszen mindent az Ő bennük is lakozó ereje hordoz és tart fenn.” Kálvin előszava az Olivetan Bibliához, 1535.

(Pierre-Robert Olivetan, latinus nevén Olivetanus, XV. század vége – 1538) Kálvin unokatestvére volt, vele együtt tanultak Orleans-ban. Ő készítette Kálvint először a Biblia olvasására, és hívta fel a figyelmét az Írás kijelentései és az egyház tanításai közötti különbségre. Olivetan ismerte Lefèvre d'Étaples latinból készült francia bibliafordítását. Ő javította a valdens kéziratokat és készítette elő az 1535-ben megjelent, első francia nyelvű Biblia kiadását. Később héber és görög nyelvről fordította le a Bibliát. Munkája három évig tartott, Kálvin is javított rajta. 1588-ban a genfi igehirdetők és profeszszorok ezt a francia változatot fogadták el, s így minden későbbi újrafordításnak ez lett az alapja. A valdensek valószínűleg már az i. sz. IV. századtól a francia-olasz Alpok nyúlványaiba húzódtak előbb a császári, majd később a pápai hatalom fenyegetései miatt. A Bibliához való hűségükért több évszázadon át üldözést szenvedtek.)

A mértéktartásról így írt:

Azokat a dolgokat, melyeket Isten nekünk átadott, birtokolhatjuk is – egy feltétellel: „mértékletes és szerény használatlal megelégszünk azokkal és a fölösleget megőrizzük... A gyümölcsnek nem szabad megromlania vagy hanyagságunk miatt kárba vesznie. Minden dolog birtoklásánál vagy tulajdonlásánál mindenki úgy járjon el, mint Isten javainak sáfára, ekkor nem fog hiányozni a helyes takarékoság érzéke, sem pedig a hűség.” (Kálvin 1Mózes 2,15-höz fűzött kommentárja).

A helyes mérték megtartása a természet kiszákmányolása helyett – ez a mai klímakatasztrófa veszedelmes idején és az energiaválság korában – komoly prófétai intés és biztatás.

Dénes Ferenc: Vetés-Aratás

*Életünk e földön magvetés,
Születés legyen, vagy temetés,
Bölcső van nálunk vagy koporsó,
Vagy kútba tört a vizeskorsó,
Összeomlott minden cél és terv,
Öröm fog el, vagy fájó keserv,
Mind vetés ez, biztos és igaz,
Tiszta búza, avagy szennyes gaz.*

*Vetés, vetés, vetés az élet ...
Végén aratsz! Hogy mit? Kérdezed?!
Aratod azt, amit vetettél,
Szép nyár legyen, vagy zimankós tél ...
Ha előlép sötét végnapod,
Mit vetettél – majd azt aratod!*

*Ezért vigyázz! Vess tiszta magot:
Szeretetet, mit Isten adott.
El ne hibázd életed útját,
Oly úton járj, melyen Jézus járt.
Légy az Övé végig, igazán,
Boldogságra így számíthatsz ám!*

*Az aratás bekövetkezik ...
Elkerülni nincs lehetőség.
Ha vetésed áldott volt ... igaz,
Ha nem volt ott semmiféle gaz
Aratásod ünnepi dísz lesz,
Szíved, lelked, elméd boldog lesz.
Énekelve, boldogan aratsz.
S ÖRÖK DICSŐSÉGRE
MEGMARADSZ.*

A válogatást és a verset idős Bödök Dénestől kaptuk. Köszönjük.

HELYESBÍTÉS

A Csicsó Hírmondó nyári számának helyesbítéseként, kiegészítéseként tesszük közzé Ádám Péter Pál bizonyítványát, melyet Ádám Páltól kaptunk a napokban. **Köszönjük.** Nagyon sajnálom, hogy bár igyekeztem körültekintően írni, mégis akaratomon kívül megsértettem a levélíró érzéseit. Bocsánatot kérek Ádám Páltól és az egész családtól.

Nagy Amália, augusztus 31.

Idézet a Hírmondóból:

A grófság alkalmazottai között szerepel nagypapám, Ádám Péter Pál. Azt nem tudom mikortól dolgozott a grófnak, csak annyit tudok, hogy a II. világháború alatt kétszer hozatta haza a frontról a gróf, ahova rózsatüskeszzerű vaskerekű traktorral vonult be. Édesanyám 1941-ben az egyik uradalmi cselédlakásban született, még azt is tudtuk a főúttól hányadik gesztenyefánál állt az a lakás. A háború végén és az 1947 januári kitelepítéskor pedig valahol a Remiszben lévő házikóban laktak, amely szintén uradalmi tulajdonban volt.

Markosné Fábik Edit

TRAKTOR- ÉS EGYÉB MEZŐGAZDASÁGI GÉPKEZELŐI TANFOLYAM

Megszerveztette a m. kir. földművelésügyi miniszter úr által kiadott 88.840/1929. 99.314/1930. és ... sz. rendelete értelmében.

„Ez a bizonyítvány az 1939. évi 32.839. sz. Iparügyi Miniszteri rendelet értelmében — egyéb kellékek igazolása esetén — a bércsépítő iparigazolvány kiváltására is jogosít.”

127/1940. szám

BIZONYÍTVÁNY.

Alulírott bizottság igazolja, hogy Ádám Péter Pál

aki 1911. évben Komárom-Püspön született, foglalkozására nézve földművelésügyi és a győri m. kir. állami Fém- és Textilipari szakiskola által 1940. évi november hó 25.-től, 1940. évi december hó 14.-ig megtartott mezőgazdasági traktor- és egyéb mezőgazdasági gépkezelői tanfolyamot látogatta s azt sikeresen elvégezte.

Ezen tanfolyamon ismertették a cséplőgépek és vetőmagtisztító-gépek kezelését és beállítását, valamint az első segélynyújtásból is oktatásban részesültek.

Kelt Győr, 1940. évi december hó 14. n.

József Papp
elnök.

János János
előadó, vizsgabizottsági tag.

Olvasó
vizsgabizottsági tag.

a m. kir. földművelésügyi miniszter képviselője.

József Papp
előadó, vizsgabizottsági tag.

András
vizsgabizottsági tag.

a m. kir. iparügyi miniszter képviselője.

János János
vizsgabizottsági tag.
a Kisalföldi Mezőgazd. Kamara képviselője.

Tisztelt Szerkesztőség!

Elnézést kérek, hogy írásommal zavarogni merek.

Az időszakosan megjelenő Csicsói Hírmondó 2018. 06. 30.-án megjelenő számában olvasott cikkhez szeretnék hozzászólni. Édesapám Ádám Péter Pál (1911-1981), igen, dolgozott a gróf úr szolgálataiban, de nem mint szobainas. A mezőgazdasági termelésben volt alkalmazva. 1940 őszén részt vett Győrött egy tanfolyamon, amit eredményesen el is végzett.

Megkérem a szerkesztőségi bizottságot, hogy a kapott információkat legyenek szívesek ellenőrizni (a nagy hírügynökségek is így tesznek), hacsak nem akarják, hogy az újságjuk kiérdemelje a „megtisztelő” Csicsói Állírmondó címet.

A szüleim életükben dolgoztak eleget, de most már 37 éve nincsenek az élők sorában. Legyenek szívesek őket pihenni! Örölnék, ha többé nem szerepeltetnék őket sem a nyomtatott, sem az elektronikus médiában! Talán nem kérek sokat, ha azt kérem, hogy a legközelebb megjelenő számban helyreigazítást tegyenek közzé! Addig pedig kérem, adják át kézcsókomat az informátoroknak.

További sok sikert kívánok!

Maradok tisztelettel

Ádám Pál

2018. 08. 26. Révkomárom

Futball

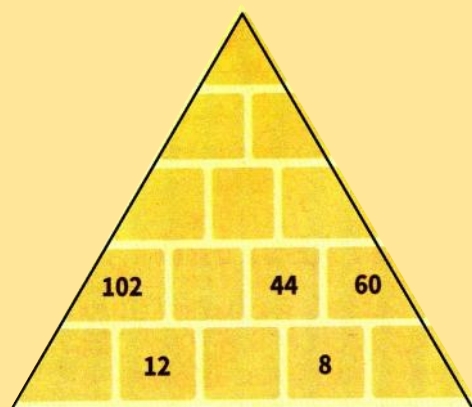
A csicsói futball mérőföldkőhöz érkezett. A nagycsapat a 2017/2018-as szezonban a járási VII. liga bajnoka lett, a diákcsoport pedig 2. helyezést ért el. Csicsó azon kevés falvak egyike, melyeknek csapata saját nevelésű játékosokkal büszkélkedhet. Immár 20 éve kezdődött az a tudatos építkezés, utánpótlás-nevelés, mely rengeteg kitartással eljutott odáig, hogy feljebb léphessen. A mai eredmény és továbbjutás ugyan egy új, fiatal sportvezetés érdeme, de az ide vezető folyamatot a régi sportvezetés indította el. Az eredmény nem jött volna létre, ha nincsenek azok a szülők, akik szabadidőt nem sajnálva rendszeresen elvitték gyermekeiket az

edzésekre. Köszönet illeti azokat a sportvezetőket is, akik minőségi munkával önzetlenül, sokszor szabadidejüket feláldozva iránymutatást adtak a kicsiknek, és egységbe kovácsolták gyermekeinket. Köszönet illeti a helyi önkormányzat azon vezetőit, akiknek fontos volt a sport. Külön köszönet illeti Dr. Pásztor Lászlót és családját, ők hatalmas lelkesedéssel támogatták anyagilag is Csicsó község futballcsapatát. Köszönetet szeretnénk mondani a szurkolóknak, akik rendszeresen, vagy akár csak rendszertelenül kijártak szurkolni és kiabáltak:

HAJRÁ CSICSÓ!

Rejtvény

Piramis: minden üres helyre az alatta levő két szám összege kerül.

Iskolai viccek

- Hogy tetszik az iskola? - kérdi anyuka a kisfiát az első tanítási nap után.
- Disznóság az egész! - fakad ki a gyerek. - Mi csináljuk meg a feladatokat és mégis a tanító néni kap érte fizetést!

Irodalom órán:

- Pistike, neked ki a kedvenc író?
- A papám. Ő szokta írni az igazolásokat, amikor nem jövök iskolába.

Nyelvtanórán:

- Pistike, mondj egy igekötőt és egy névmást!
- Ki? Én?

Csicsói nyári táborok

Az idén is, mint az elmúlt években, a csicsói gyerekek két nyári tábor közül is választhattak vagy akár mindkettőben is részt vehettek.

2018. július 9-től 13-ig Csicsó község önkormányzata szervezésében zajlott az első.

A szervezők a gyerekeknek minden nap változatos foglalkozásokat készítettek elő, közöttük minden korosztály megtalálta a hozzá közel állót. A tábor színes programjai között volt csapatjáték, zumba, asztali foci, sportnap, arcfestés, kutyabemutató, bábszínház és kézműves foglalkozások (kosárfonás, kulcstartókészítés, akrilfestés). Csicsó község önkormányzata jóvoltából a táborzárón minden résztvevő ajándékot kapott. A rendezőség öröme az idei tábor ismét kedvező visszhangra talált a gyerekek és a szülők körében. Reméljük, hogy a mára hagyománnyá vált rendezvény a jövőben is folytatódni fog.

Bothné Németh Éva, a kultúrház vezetője.

A kultúrház nyitvatartási ideje:

Hétfő: 11,00–17,00
Kedd–péntek: 10,00–16,00

Csicsói nyári táborok — folytatás

„Állati küldetés”, szórakozás, tanulás, önmegismerés és hitélet. Ezt mind magába foglalta az idei csicsói KOEN (Keresztyén Oktatásért és Erkölcsi Nevelésért Alapítvány) tábor, ezen több mint 50 gyerek vehetett részt.

A csicsói egyházközség által szervezett napközis tábor július 21-től 27-ig zajlott.

A tábor vezetőjétől, Bognár Judittól megtudtuk, hogy a KOEN tábor egy holland kezdeményezés alapján létrejött, központosított témájú gyermektábor. A Felvidéken, Magyarországon és a többi külhoni területen is vannak munkacsoportjai, ők dolgozzák ki minden évre a tábor foglalkoztatási

tervezetét – évente mindig más munkacsoport kapja ezt a feladatot. Az idei program kidolgozója a Dunántúli Református Egyházkerület volt.

Idén a KOEN táborok Kárpát-medence szerte az „állati küldetés” címet viselték. Állatmotívumokat tartalmazó bibliai történeteken keresztül (pl. Bálám szamara, fűrjek, a teve Izsák és Rebeka történetében) mutatnak rá a tábor központi üzenetére: „Légy erős és bátor”.

A Körkép felvidéki magyar hírportál 2018. július 28-i, *Gyülekezeti piknikkel zárult az „Állati küldetés”* című írásából tallózva.

Szalai Borbála: Utolérem a bátyámat

*Mi tagadás, irigyeltem
Hogy a bátyám iskolás,
Hogy őneki gyerekjáték
Az írás, az olvasás.
Csodáltam, hogy milyen szépen
Formálja a betűket,
S hiába van sok belőlük,
Ismeri a nevüket.*

*Úgy megy neki az olvasás,
Akárcsak a vízfolyás
Hej - gondoltam -Mikor lesz már
Belőlem is iskolás!
S most, amikor beíratlak
Iskolába az idén,
Meggfogadtam: a bátyámat
Utolérem, bizony én!*

A csicsói „RÉLIA”- gyógyszerész

ebben az évben negyed évszázados fennállását ünnepli.

PharmDr. Gráfel Aurélia ezelőtt 25 évvel, augusztus elsején nyitotta meg a komáromi járásban az első privát patikát, a Rélia gyógyszerterát. Tulajdonosa abban az időben Csicsón „úttörőként” kezdte tevékenységét. Csak a saját ismereteire támaszkodhatott. Az erőt és a bátorságot a család és a környezetében élő nagyszerű emberek nyújtották neki. Ő maga így vall:

„1961-ben születtem Komáromban, itt jártam általános iskolába és gimnáziumba. 1983-ban pedig a pozsonyi Comenius Egyetem Gyógyszerészeti Karán végeztem. Szakmai tevékenységemet Gútán kezdtem, majd gyógyszerészi szakvizsgám letétele után a nemesócsai gyógyszerész vezetője lettem. Az 1990-es évek elején privatizáció jött. Bár ez nem volt könnyű döntés részemről – három község, Csicsó, Fúss és Kolozs néma segítségével – 1993. augusztus 1-én megnyitottam gyógyszerterámat a csicsói földműves szövetkezet irodaépületében bérelt helyiségekben, a faluban, ahol azelőtt még soha nem volt gyógyszerész. Ez volt az első privát gyógyszerész Komáromon kívül, akkoriban ott is csak egy magángyógyszerész volt. Nem voltak olyan kollégáim, akikkel megoszthattuk volna tapasztalatainkat. A férjem és a családom segítségével küzdöttem le minden problémát, amelyet az élet és a munka hozott. Férjemmel két fiút neveltünk fel, ők ma a saját életüket élnek. Tíz évig bérelt helyiségekben volt a patikám, miután Csicsón a Duna utcában házat vettem, amelyben kialakítottam a ma is működő gyógyszerterámat.

A vidéki gyógyszerész munkája szép, szakmai kapcsolatomban az évek múlásával egyre nyitottabb, a betegekkel és családjukkal jól ismerjük egymást. Sorom megadta, hogy mindig jó kollektívában és kiváló munkatársakkal dolgoztam, megfizethetetlen ajándék. Csak egészség legyen, mert ha az egészség jól szolgál, minden nehézséget le lehet küzdeni. Ezt kívánom minden jó embernek a közvetlen és szélesebb környezetemben”.

*Az újságkivágás a Facebookon található.
Szlovák nyelvről fordította N.A.*

Mi, csicsóiak és környékbeliek köszönjük doktornőnek a munkáját. Mi is jó egészséget, sok sikert kívánunk neki.

Kicsi hangya

Hová sietsz kicsi hangya?
Elkopik a cipőd talpa.
Nincsen suszter,
Nincsen varga,
Aki neked megtalpalja.

*Mészáros István,
Alsó utca, Csicsó*

Fecske madár

Fecske madár, fecske madár.
Ne menj el még, maradj itt!
Hisz kikelet jön, s újra nyár.
Szeretsz nálunk megint itt.

Itt találod meg a társad,
Itt költöd a fiókádat.
Ereszlakó kis barátunk,
Minden évben visszavárunk.

Átadták a felújított tűzoltószertárt

Iffy Szép László tudósított bennünket:

„Először is köszönetet szeretnénk mondani Vida Arankának azért, hogy szépen felújította a tűzoltószertárt, és amiben tud, a mai napig támogat bennünket. Néhány falubeli magánvállalkozónak is köszönettel tartozunk. Kósa Miklósnak, Fehérváry Pálnak, mert ők is támogatnak bennünket minden-
nel, amivel csak tudnak.

A tűzoltó testületről annyit mondanék, hogy nagyon nehéz helyzetből indulunk. Sajnos a technikánk egyenlő a nullával, mivel azt az évek során szétlopták. A falutól kaptunk 1500 euró támogatást, amelyet köszönünk, de ez jóformán semmire sem elég. Az önkéntes-tűzoltó-szervezet lehet a, b, c, vagy d kategóriájú. Mi jelenleg a d kategóriába tartozunk, és itt is megvan, hogy előírás szerint milyen felszerelésnek kell lennie. Tömlőből kell darabonként 70-80 eurós 6-7 közepkategóriás tömlő, kell minimum 2 sugárcső, szívótömlő, szívókosár stb. Van egy jelenleg még működőképtelen motorunk, remélem, egy kis felújítás után működni fog, de ez is pénzbe kerül. Vannak terveink, szeretnénk jövőre már indulni tűzoltó versenyeken, de addig még nagyon sok munka vár ránk. A versenyekre egyenruhát kell vásárolnunk, melynek darabja kb. 250 euró. És a tűzoltóautót még nem is említettem!

És nem utolsó sorban köszönetet szeretnek mondani néhány tagunknak, akik sokat segítettek az indulásnál. Név szerint: Csóka Gergőnek, Klánik Richárdnak, Klánik Istvánnak, Zakál Dávidnak, Zakál Csabának, Mikolai Attilának, Szép Imrének és ifjú Csóka Lászlónak.”

Amint olvashatják, lelkesedésből szerencsére nincs hiány. Azonban elkélne még több támogatás. Kérjük, akinek módjában van, segítsen! Hogy 2020

-ban megünnepelhessük e nagymúltú szervezetünk fennállásának 150. évfordulóját!

A Csicsói Önkéntes Tűzoltó Testületről a Csicsói történetek másodok részében olvashatnak, a harmadik részben meg képeket találnak a tűzoltókról.

Augusztus 18-án ünnepélyes keretek között átadták a felújított tűzoltószertárt.

Az ünneplőket a polgármester és Alföldi József, magasrangú komáromi tűzoltó köszöntötte. Tűzoltóautójukkal a füssi tűzoltók is megtiszteltek bennünket.

A szertár falán táblát avattak:

„Csicsó község lakossága köszöni Vida Arankának, a Vocatio sro. tulajdonosának munkáját és anyagi segítségét, amelyet a tűzoltószertár felújításához nyújtott.”

Vida Sándor felolvasta idős Bödők Dénes üdvözetét:

„Petőfi Sándortól egy mondat: «Rozsda marja, nem ragyog!»

16 évesen, gimnazista koromban volt egy tantárgy: munkára való nevelés (politechnika). Részt vettünk haszongépek javításában, asztalos-, szíjgyártó- és kovácsmunkákban, vas formázása felhevített állapotban. Két hét után le kellett ad-

nunk az alkotómunkánkat az egyes szakmákból.

Ez a csáklya 58 éve készült. Mivel az oktató azt mondta, hogy elég jó, ezért nem adtam le, inkább megtartottam. Haza hoztam, és Vida Lajos bá'-val újraformáztuk. Kettő volt belőle. A rövid szárút hajósok használták, a vízialkalmatosságok partra húzásához. Azt már elajándékoztam. A hosszú szárú azért ilyen hosszú, hogy a tűzoltásnál a parázs ne mindjárt a nyelet érje, mondta a nagy tűzoltómester, Vida Lajos bácsi. Hogy miért a «rozsa marja, nem ragyog!»? Hosszú 58 évig őriztem mint ereklyét és belemart a rozsa. Mikor elkezdődött a tűzoltószertár teljes felújítása, úgy határoztam, hogy ott a helye a szertárban! Volt benne egy nem túl mély, lézerrel gravírozott írás, azt a rozsa lemarta. Majd felújítottam. Így szolt: «A csicsói tűzoltószertárt édesapja, Vida Lajos emlékére felújította leánya, Aranka!».

A csáklya nyelét Ábrahám Antal, bognármester faragta.

Fogadjátok szeretettel: idős Bödök Dénes.”
Nagy Amália, 2018. augusztus 18.

A képen **Dudás Mihály, Misi bácsi** látható saját termésével. Egész életében nehéz erdészeti munkát végzett., Nagy kertje minden évben beültetve mindennel, ami szemnek és szájnak ingere! 85 éves, de a korát meghazudtoló ereje van, a mai napig aktívan ellátja a ház körüli teendőit. Legyen példa a fiatalabb korosztálynak! Erőt, egészséget kívánunk neki! (A képet Kolocsics Judit készítette, az ő szavaival mutattuk be.)

A Csicsói történetek harmadik részében már olvashattak róluk:

A Duna mentén, az ártérben végig erdő húzódik. Az erdők egy része magángazdák tulajdona volt, nagy része viszont uradalmi birtok. Ismert uradalmi **erdész** volt Martinkovics Antal és fia, János (az ő fia, Aladár pedig a birtok intézője volt). Erecsen laktak, az erecsi lejárónál, ahol a legutolsó csicsói erdész, Hajdušik Jozef birtoka van. Az erdőkerülő háza pedig a hosszúklábi lejárónál volt. Csehszlovákiában már 1919-ben megalakult az állami erdészet. A második világháború után ez az erdészet vette gondjaiba a csicsói erdőket. Csicsón jól működött az erdészet, sok embert foglalkoztatott. Szakképzett erdészek vezették a munkájukat. Néhány erdész közülük: Fél Istvány csicsói születésű erdész (mi idősebbek ismerhettük hűgát, Pázmány Mihályné Fél Katica nénit), nem szülőfalujában volt erdész; Pálovich, Martinkovics Antal és fia János, Baller, Klinda, id. Mäsiar Milan, Hajdušik Jozef. A rendszerváltás (1989) után visszaigényelt (magánosított) erdőterületeken az állami erdészetten kívül egyéb szervezetek, valamint magánszemélyek gazdálkodnak, ez így van nálunk is. Mára tevékenységük Csicsón szinte csak a fakitermelésre korlátozódott. Az erdőgazdálkodással szorosan összefügg a vadgazdálkodás. Falunknak sokéves múltra visszatekintő vadásztársasága és horgászszervezete is van. Gyermekkorom **vadászai** voltak, akikre

emlékezem: Nagy Lajos (dohányos), Csémy Lajos (hajós), Kovács József (Bozsó) és Kovács Imre (Cinda) testvérek, ők halászkok is voltak.

A vadásztársaság 1980 nyarán kiállítást rendezett tróféáiból. Ezen szervezetek tagjainak a feladata a vad- és halállomány szabályozása, és különféle rendezvényeiken az ifjú nemzedéket próbálják a természet szeretetére és óvására nevelni, versenyeket rendeznek, takarítják a vizek partjait, erdei utakat, falunapokon gulyást, halászlét főznek.

A horgászszervezet napjainkban falunk legtevékenyebb szervezete. A Csicsói horgászszervezetről így ír Szikonya Attila:

2012-ben kezdtük. A vezetőség: Illés György elnök, Szikonya Attila tőgazda, Várady Ferenc vezetőségi tag, Papp Gábor vezetőségi tag, Décsi Zsolt vezetőségi tag, Leisztner Tibor vezetőségi tag.

Több versenyt szervezünk, külön a felnőtteknek és külön a gyermekeknek. Azonkívül járunk főzni rendezvényekre is.

Hatféle halból készül az igazi csicsói halászlé az idei falunapon.

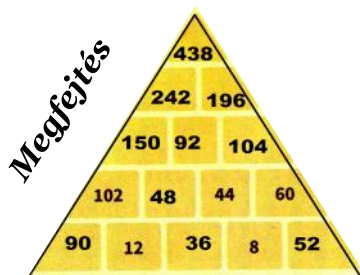

A képen idős Várady Ferenc és Szikonya Attila.

A horgászszervezet „szemégyűjtő brigádja”: id. Bozsaky Károly, Androvics Zalán és ifj. Androvics Mihály, Nagy Mihály, id. Győri Sándor.
Mögöttük állók: id. Androvics Mihály, Kovács Károly, id. Bődök János, ...Milán (füssi lakos), az autón támaszkodó Varga Zoltán.

*Nagy Amália,
2018 július.*

Köszönjük mindenkinek, aki az újságunk szerkesztésében részt vett.
Ezzel is színesítve csicsói közösségünk életét.

A szerkesztők.

Grafikai szerkesztő: Bődök Donát

ISSN 1339-5300

Čičov o.z. – Csicsó P.T.

946 19 Čičov, Dunajská 46/16, Slovakia

Elérhetőség: info@csicso.eu, <http://www.csicso.eu>

A csicsói emberek óvják környezetük természeti kincseit, épített értékeit. Szeretnek barangolni szülőfalujuk határában, nyitott szemmel és szívvel járnak-kelnek. Nemcsak a szépet látják meg (mint a képen az Alsó utcában található kis halastavat, régi nevén Cigány-tót), hanem a szemetet (pl. a horgászszervezet tagjai, akik sok helyen takarították már el a felelőtlen emberek által eldobált szemetet) vagy ha valami rossz állapotban van, sérült, azt is észreveszik. Így vették észre kóborlásaik során a Duna-töltésén a bicikliseknek szánt megrongálódott pihenőhelyet. Elhatározták, hogy megpróbálják helyreállítani. Volt, aki faanyagot vett a padok, az asztal javításához, volt, aki pedig festéket.

És volt olyan is, aki az erejét adta, amelyre bizony szükség is volt. A pihenőt rendbe hozták, de a több mázsa súlyú tetővel még hárman sem tudtak mit kezdeni. Ehhez majd a polgármesteri hivataltól kell segítséget kérniük.

Ha végigsétálunk a falun, egy rendezett, tiszta települést látunk. Köszönet jár érte a lakosoknak és a községi hivatalnak.

Egy megjegyzést mégis tennék. Sajnos már sok elhagyatott ház áll a faluban. E házak előtt senki nem kaszálja a fűvet, gyomot. Néha a szomszédok megteszik, de a községi hivatal dolgozói is megtehetnék, hisz a szokásos munkájuk mellett még maradna rá alkalom. Csak kis odafigyelés kell hozzá.

És még ha a Kitty-tó (régiben Első Gyöpi-tó) körüli kis állatkerthez vezető utat is rendbe hoznák, falunk régi vágya teljesülne!

Környezetünk óvásával, tisztán tartásával, embertársaink ránk bízott munkájának megőrzésével, egymást becsüljük meg. Aki maga is lelkiismeretesen dolgozik, mások igyekezetét, munkájának eredményét is tudja értékelni. Köszönöm a megértést.

Nagy Amália

Várpalota

Főterén áll egy sok véres ostromot túlélő vár, Palota vára vagy más néven Thury-vár (Thury György törökverő, Palota hős várkapitánya volt). A 14. században kezdték építeni. A Zichy család tagjai 1650-től voltak Várpalota földesurai. 1650. április 20-án III. Ferdinánd magyar király Zichy Istvánnak adományozta Várpalotát és vártartományát. A várpalotai várúr aztán a Veszprém megyei birtokszerzése után 1657-ben megvásárolta a csicsói birtokot is. A várat a Rákóczi-szabadságharc bukása után visszabontották, a 20.

század közepére romossá vált. A helyreállítási munkálatok évtizedeken át tartottak és 2010-ben fejeződtek be. Ma a Thury-Vár Nonprofit Kft.-nek a székhelyként funkcionál, továbbá helyet ad a Magyar Vegyészet Múzeumnak és a Gróf Sztáray Antal Bányászati Múzeumnak is – ennek neve 2007-ig Bányászattörténeti Gyűjtemény volt.

A Zichy-kastély a vártól nyugatra, a római katolikus templom felett, a Kastélydombon áll. 1724-ben Palota egyik földesura, gróf Zichy II. Imre, Árva megyei főispán felesége, gróf Erdődy Terézia kezdte meg építtetését. A város uralkodó pontját választotta ki a kastély színhelyéül.

Waldstein-Wartenberg János gróf Zichy Terézia grófnő révén lett a palotai uradalom tulajdonosa. Várpalotai tevékenységei során többek között újjáépíttette a kor egyik legjobb építészével, Ybl

Miklóssal a Zichy-kastélyt, ugyanis az 1860-ban leégett, ispotályt alapított, valamint könyvtárat, illetve kép- és régiségtárat is hozott létre Várpalotán. A mecénás gróf annyira ragaszkodott a városhoz, hogy kívánságának megfelelően az alsóvárosi temetőben helyezték végső nyugalomba. Kálnoky Adél grófnő, Waldstein János 2. felesége majd özvegye 1876. október 15-én Várpalotán felavatta a Paulai Szent Vince Zárdaiskolát, annak alapítása után 9 évvel, 1885-ben pedig az óvodát. Waldstein gróf halála után a várpalotai birtok sok pereskedés után visszaszállt a Zichy családra, végül 1913-ban továbbadták a Magyar Királyi Honvéd Kincstárnak.

A kastély 2003 óta a Trianon Múzeumnak ad otthont. (A képen.)

Nagy Amália, 2018. augusztus 7.

**„Azért tehát nem azé, aki akarja, nem is azé aki fut,
hanem a könyörülő Istené.” (Róm 9,16)**

Helyhatósági választások 2018

A 2018-as helyhatósági választások időpontja **2018. november 10., szombat 7,00 – 22,00 óra.**

